

*S-a respins
recursul*

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de 1 iulie 2011

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - judecător

GREFIER -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza Legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamații și în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE în cauza având ca obiect „contestație act administrativ fiscal”.

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 15 iunie 2011 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 22 iunie 2011, apoi din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 24 iunie și pentru data de azi, 1 iulie 2011.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față constată că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 5.11.2010 sub dosar nr. [redacted] ulterior precizată, reclamantii și [redacted] au solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted] și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului [redacted] să dispună anularea Deciziei de impunere nr. [redacted] a Deciziei nr. [redacted] și a Deciziei nr. [redacted] precum și restituirea sumelor de [redacted] lei și [redacted] lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamații arată că nu există bază legală în situația tranzacțiilor imobiliare pentru înregistrarea ca plătitor de TVA și că oricum nu le este aplicabilă.

În drept s-au invocat dispozițiile Codului fiscal.

În apărare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted] formulat întâmpinare prin care a invocat excepția prematurității cererii de chemare în judecată, iar în ceea ce privește fondul cauzei a solicitat instanței să respingă acțiunea formulată ca neîntemeiată.

De asemenea în apărare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului [redacted] a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția de prematuritate a acțiunii, iar în ceea ce privește fondul cauzei a solicitat instanței să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

În probațiune părțile au solicitat, iar instanța a încuviințat, administrarea probei testimoniale, declarația martorului [redacted] consemnată în scris, fiind atașată la dosar (f. [redacted] vol.II) și a probei cu înscrisuri sens în care au fost depuse la dosar: Decizia nr. [redacted] (f. [redacted] vol.I), contestația înregistrată sub nr. [redacted] (f. [redacted] vol.I), Decizia nr. [redacted] (f. [redacted] vol.I), Decizia de impunere nr. [redacted] (f.39-46 vol.I), documentația ce a sta la baza emiterii

actelor contestate (f.117-222 vol.I, 3-112 vol.II), Decizia nr. 2010 (f.122-127 vol.II), alte înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia nr. emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului s-a dispus înregistrarea din oficiu a reclamanților, în scopuri de TVA.

Împotriva deciziei mai sus identificată, reclamanții au formulat contestația înregistrată sub nr. contestație ce a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr.

Prin Decizia de impunere nr. s-au stabilit în sarcina reclamanților obligații fiscale în sumă de lei reprezentând TVA și lei cu titlu de majorări de întârziere.

Împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. reclamanții au formulat contestația înregistrată la pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului sub nr. contestație ce a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr.

Excepțiile de prematuritate invocate de pârâte urmează a fi respinse ca neîntemeiate reținându-se că reclamanții au urmat procedura prevăzută de OG nr.92/2003 în sensul contestării Deciziei de impunere nr., contestația fiind soluționată prin Decizia nr.

Reclamanții invocă, ca prim motiv de nelegalitate, faptul că nu sunt persoane impozabile, în sensul art. 127 al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, întrucât nu au calitatea de producător, comerciant sau prestator de servicii.

Persoana impozabilă este definită de dispozițiile art. 127 alin.1 și 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, potrivit cărora, (1) „este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

Potrivit pct. 3 din HG nr.44/2004, în explicitarea art. 127 al. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, „în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. Transferul bunurilor sau serviciilor achiziționate în scop personal de persoanele fizice în patrimoniul comercial în scopul utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 și 149 din Codul fiscal.”

După cum rezultă din dispozițiile citate anterior, persoană impozabilă este și cea care exploatează bunuri corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, fiind lipsit de relevanță că reclamanții nu sunt comercianți în sensul definit de Codul Comercial.

Și Directiva 112/2006 CE califică, prin art. 9 al. 1 par. 2, exploatarea de bunuri ca fiind o activitate economică dacă este făcută în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. Art.12 din Directiva menționată arată că statele membre pot considera ca persoană impozabilă orice persoană care efectuează, ocazional, o operațiune legată de activitățile prevăzute la art. 9 al. 1 par. 2 și, în special, una dintre următoarele operațiuni: a) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, b) livrarea de terenuri construibile.

Sușinerile reclamanților care vizează faptul că tranzacțiile efectuate nu au avut caracter de continuitate și nu au rezultat din exploatarea bunurilor imobile sunt nefondate. Caracterul de continuitate rezultă din multitudinea vânzărilor efectuate de reclamanți, într-o perioadă de timp

relativ scurtă. Instanța are în vedere ansamblul operațiunilor de vânzare întreprinse de reclamanți, respectiv cele 8 tranzacții care au fost reținute de organul fiscal. Caracterul de continuitate rezultă din repetarea aceluiași gen de activitate – vânzarea de imobile – pe care reclamanții le-au realizat. Organul fiscal nu a extins dispozițiile art.127 al.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal întrucât acest text prevede clar că reprezintă activitate economică și exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. Reclamanții au realizat o astfel de exploatare a bunurilor tocmai prin vânzarea lor și, deci, implicit, o activitate economică în sensul dispozițiilor art.127 al.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și ale art.9 și 12 din Directiva nr.112/2006 CE. Faptul că vânzările au un caracter civil, nu este de natură să influențeze caracterul economic al activității reclamanților.

Sușinerile reclamanților în sensul că oricum operațiunile efectuate sunt scutite de la aplicarea TVA în temeiul art.141 alin.2 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal sunt neîntemeiate. Se reține în acest sens că reclamanții au desfășurat activități economice cu caracter de continuitate, tranzacțiile cu terenuri construibile fiind operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Referitor la faptul că reclamanții nu ar fi colectat TVA sau nu ar fi dedus TVA se constată că dispozițiile legale nu condiționează obligația de achitare a TVA de colectarea acestei taxe de către reclamanți.

Sușinerile reclamanților privind faptul că au fost tratați ca fiind o formă de asociere în scopuri comerciale în condițiile în care sunt soț și soție nu pot fi primite deoarece în cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pe valoare adăugată, pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

Contractul de donație evocat de reclamanți nu intră în sfera de aplicare a TVA, inspectorii fiscali ținând cont de acest aspect.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse instanța va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată și precizată de reclamanții și în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepțiile prematurității invocate de pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului

Respinge acțiunea formulată și precizată de reclamanții și în ambii cu domiciliul ales în în jud. Brașov în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului ambele cu sediul în Brașov bdul M.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi 1 iulie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.
Dact

- ex. 6 -

